

Isten „lelkipozozása” az Illés-történetben

1 Kir 19.fejezet

- 1) Illés csüggedésének a tipikus jelenségei és okai: 1-5/a vers
- 2) Isten először semmit sem vitat vele, hanem részvétteljes gondoskodásban részesíti angyala által, hogy zaklatottsága csillapodjon és fizikailag megerősödjön: 5/b-7. vers
- 3) Isten „gyalogoltatja” ezután, és a vele való találkozásra hívja az emlékezés helyére, a Hóreb hegyére: 8. vers
- 4) Isten itt öneszmélésre – a történetek feldolgozására, valamint jelenlegi helyzete és további útja átgondolására készíti szelíden megszólító kérdéssel: 9. vers
- 5) Illés válasza azt tükrözi, hogy belül még mindig „nagy búsulása” ketrecében vergődik: 10. vers
- 6) Ezután az Úr személyes jelenlétébe hívja őt, és adott helyzetben a legalkalmasabb szemléltetéssel tanítja arra, hogy nem mindig az azonnali és végleges fordulatot eredményező, hatalommal teljes isteni beavatkozások hozzák a megoldást: 11-12. vers
- 7) Ezután Isten ismét felteszi neki a gondolatai és érzései rendbehozására irányuló előbbi kérdést, de Illés még ekkor sem tud kizökkenni eddigi gondolatmenetéből: 13-14. vers
- 8) Isten ekkor türelmesen rávezeti arra, hogy mit tegyen lépésről-lépésre ahhoz, hogy kikerüljön a kétségbeesés, a bennut tehetetlenség és az önsajnálát csapdájából. Munkatársat is rendel mellé, aki segít majd a szolgálata terheinek hordozásában, és kiszélesíti a látóhatárt: Istennek megvannak a további tervei Izrael ébresztésére, megtérítésére. Ő soha nem tanácstalan. Továbbá tévesen gondolja Illés, hogy egyedül van, rajta kívül még hétezer ember maradt hűséges Istenhez Izraelben: 15-18. vers
- 9) Ezután Illés már valóban talpra áll lelkiileg, visszatér a kötelességteljesítés helyére, pontosan követve Isten utasítását. Szolgálatának a nagy része és dicsőséges vége még ezután következik.